

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/139/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819200766
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7819200766.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: X. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., XXX XX P., proti žalovanému: X. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX, XXX XX P., zast. JUDr. Slavomírou Huszthyovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Za amfiteátrom 10, IČO: 35 551 780, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 30. júna 2021 sp. zn. 9C/12/2010

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 30. júna 2021 č. k. 9C/12/2010-187.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 30. júna 2021 č. k. 9C/12/2019-187 žalobu o určenie, že žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností rodinného domu súpisné číslo 159, nachádzajúceho sa na parcele KN-C č. 740/11, parcely KN-C č. 36 o výmere 512 m² záhrady, parcely KN-C č. 740/8 o výmere 628 m² zastavanej plochy a nádvoria, parcely KN-C č. 740/11 o výmere 166 m² zastavanej plochy a nádvoria, vedených na liste vlastníctva č. XXX k. ú. Gočovo zamietol (výrok I.) a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalobcu (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že žalovaný nie je vlastníkom špecifikovaných nehnuteľností, a to na základe predaja nehnuteľností na dražbe, ktorá bola podľa žalobcu realizovaná nezákonným spôsobom. Uviedol, že týmto konaním sleduje obnovenie právneho stavu pred príklepom na dražbe dňa 24.10.2008, v rámci ktorého právneho stavu bol vedený ako spoluvlastník nehnuteľností so žalovanou v 2. rade, t. j. nebol výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predávané na dražbe, tak ako je uvedené v dražobnej vyhláske vydanej exekútorom.

3. Zohľadnil aj stanovisko žalovaného, ktorý poukázal na to, že 1. navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené (ust. § 61 Exekučného poriadku), čo vyplýva aj z ustálenej súdnej praxe (rozsudok NS SR sp. zn. 1ObdoV/2/2004 publikovaný v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 6/2008 pod č. 64), 2. pôvodný vlastník sa nemôže brániť žalobou o určenie vlastníckeho práva ak tretia osoba, ktorej právo nepripúšťalo exekúciu sa nebránila vylučovacou žalobou (rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/401/2014), 3. Okresný súd Rožňava už otázku určenia vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam ako predbežnú otázku zodpovedal v konaní o vypratanie nehnuteľností na návrh proti žalobcovi vedenom pod sp. zn. 4C/65/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/34/2010. Rovnako v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 10C/13/2011 o zaplatenie 16.425 € na návrh žalovaného proti žalobcovi súd právoplatným medzitémym rozsudkom

konštatoval, že žalobcovi X. X. svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a následne rozsudkom vo veci samej bolo jeho žalobe vyhovené, pričom Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 5Co/541/2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a uviedol, že je nespochybniteľnou skutočnosťou, že žalobca (v tomto konaní žalovaný) sa stal vlastníkom nehnuteľností už dňa 24.10.2008. Napokon aj v konaní o návrhu rodičov žalobcu o určenie vlastníckeho práva vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 6C/158/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/57/2018-103 bola žaloba zamietnutá a súd vychádzal z úvahy, že otázku zákonnosti priebehu exekúcie nemožno v tomto konaní riešiť, keďže patrí do kompetencie exekučného súdu (napr. nález ÚS SR sp. zn. I.ÚS/726/2016) a zápis vlastníckeho práva v prospech žalovaného bol v katastri nehnuteľností vykonaný záznamom, ktorý nemá konštitutívne účinky, pričom žalovaný nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam okamihom udelenia príklepu.

4. Právne vec posúdil podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

5. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 8C/757/2000 bolo zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a jeho bývalej manželky vyporiadané tak, že žalobcovi boli prikázané nehnuteľnosti vedené na liste vlastníctva č. XXX k. ú. Gočovo do jeho výlučného vlastníctva a bol zaviazaný vyplatiť bývalej manželke peňažnú sumu na vyrovnanie podielov. Nakoľko po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku žalobca si súdom uloženú povinnosť nesplnil, oprávnená osoba (bývalá manželka žalobcu) podala návrh na začatie exekučného konania, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 9Er/176/2005 Okresného súdu Rožňava. Tvrdenia žalobcu, že v dôsledku neskoršieho doručenia právoplatného rozsudku sp. zn. 8C/757/2000 Okresného súdu Rožňava (exekučného titulu) správe katastra na zápis vlastníckych práv k nehnuteľnostiam vedeným na liste vlastníctva č. XXX k. ú. Gočovo si nemohol žalobca čerpať pôžičku a takto získať finančné prostriedky potrebné na vyplatenie bývalej manželky z majetku patriaceho do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, v konaní neboli preukázané a v prejednávanej veci sú podľa súdu prvej inštancie právne irelevantné.

6. Konštatoval, že žalobca by mohol zabrániť exekúcii iba v tom prípade, pokiaľ by splnil to, čo mu ukladal právoplatný rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 8C/757/2000, ktorý bol exekučným titulom, pričom mohol to urobiť nielen pred začatím exekúcie ale aj v priebehu exekučného konania. Z listiny predloženej žalobcom, kúpnej zmluvy zo dňa 09.10.2008 a z obsahu spisu sp. zn. 9Er/176/2005 Okresného súdu Rožňava vyplýva, že v priebehu exekučného konania, žalobca uzavrel kúpnu zmluvu zo dňa 09.10.2008 so svojimi rodičmi potom, ako exekútor uvoľnil nehnuteľnosti na ktoré sa viedla exekúcia, pričom na základe tejto kúpnej zmluvy podľa dohody zmluvných strán žalobcovi žiadne finančné prostriedky nemali byť vyplatené, pretože v článku II kúpnej zmluvy sa konštatuje, že zmluvné strany navzájom vyhlasujú, že kúpna cena bola kupujúcimi predávajúcemu v čase uzavretia kúpnej zmluvy už vyplatená a to plnením formou pôžičiek, ktoré kupujúci predávajúcemu v uplynulom období poskytli. V čase uzavretia kúpnej zmluvy už bol na základe dražobnej vyhlášky súdneho exekútora určený termín dražby v exekučnom konaní na deň 24.10.2008. Z tohto postupu žalobcu v priebehu exekučného konania nevyplýva ním tvrdený úmysel vyplatiť bývalú manželku z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva, ale úmysel zabrániť konaniu a úspešnosti dražby nehnuteľností určenej na deň 24.10.2008.

7. Na základe toho súd konštatoval, že exekučné konanie vedené pod sp. zn. 9Er/176/2005 bolo vedené dôvodne. Exekučne vymáhanú pohľadávku súdny exekútor vymohol pre oprávnenú od povinného (žalobcu) práve predajom jeho nehnuteľností v k. ú. Gočovo, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, na dražbe konanej dňa 24.10.2008, na ktorej úspešným vydražiteľom bol žalovaný. Žalobca v priebehu konania nepredložil a neoznačil žiadne relevantné dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, na základe ktorých by bolo v konaní preukázané tvrdenie žalobcu, že žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. XXX k. ú. Gočovo.

8. Súd poukázal na súdne konania, v ktorých už bola vyriešená otázka vlastníctva predmetných nehnuteľností a ne/zákonnosti dražby, a to konania vedené na Okresnom súde Rožňava (na ktoré v konaní poukazoval žalovaný) sp. zn. 4C/65/2009, predmetom ktorého bolo vypratanie nehnuteľností, sp. zn. 10C/13/2011, v ktorom konaní súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 16.425 eur s príslušenstvom, titulom bezdôvodného obohatenia za čas obdobia neoprávneného užívania nehnuteľností žalobcom a sp. zn. 6C/115/2016, v ktorom rodičia žalobcu podanou žalobou proti

žalovanému sa domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX k. ú. Gočovo.

9. Súd zároveň dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že je aktívne legitimovaný na podanie negatívnej určovacej žaloby, že je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide a nepreukázal ani existenciu naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu. Vychádzal z úvahy, že naliehavý právny záujem je vo všeobecnosti daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neisté. V danom prípade žalobca podal negatívnu určovaciu žalobu, že žalovaný nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností. Takýto výrok podľa súdu nemôže zlepšiť jeho postavenie.

10. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalobcu.

11. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil tak, že určí, že žalovaný nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností.

12. Odvolateľ dôvodil, že žalovaný nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v dražbe, pretože táto bola podľa neho nezákonná. Exekučným titulom bol rozsudok Okresného súdu Rožňava 8C/757/2000 o vyporiadaní BSM, ktorý podľa neho nenadobudol právoplatnosť, pretože mu nebol doručený rozsudok krajského súdu - ten bol doručovaný na adresu, na ktorej nemal trvalý pobyt. Ďalej namietal, že v čase začatia exekúcie predajom nehnuteľností nebol zapísaný v katastri ako výlučný vlastník, nehnuteľnosti predával exekútor na dražbe v rozpore s údajmi z exekučného titulu a v čase exekúcie nebolo možné nehnuteľnosť vypratať. Ďalej uvádzal dôvody, pre ktoré nemohol vyplatiť bývalú manželku v súdom stanovenej lehote, ktoré skutočnosti súd nevzal do úvahy.

13. K podanému odvolaniu sa žalovaný vyjadril písomne tak, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a správne odôvodnený. Súd zistil správne skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. V odôvodnení sa vysporiadal so všetkými podstatnými a relevantnými argumentmi strán, argumentácia súdu je presvedčivá a závery sú racionálne a spravodlivé. V konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcu uvádzané v odvolaní, že by došlo k porušeniu jeho práv v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/757/2000, rovnako nebolo preukázané tvrdenie o pochybení súdneho exekútora na dražbe a o nezákonnosti dražby. Námietskami žalobcu sa súdy opakovane zaoberali v iných právoplatne skončených súdnych konaniach, v ktorých bolo jednotne konštatované, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na dražbe zákonným spôsobom a navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

14. Žalobca v odvolacej replike zotrval na svojom stanovisku a poukázal na svoje odvolanie.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

16. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 13. decembra 2022 o 09.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 7.12.2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a oznámené elektrickými prostriedkami právnomu zástupcovi žalovanej na základe jeho žiadosti, obsiahnutej vo vyjadrení k odvolaniu.

18. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

19. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

20. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne porušenia procesných práv ani iná vada konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

21. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky relevantné otázky súvisiace s predmetom konania.

22. Žalobca v odvolaní v podstatnej časti už len opakuje argumenty uvádzané v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, a preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

23. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie o nemožnosti vyhovieť žalobe, najmä s poukazom na to, že námietkami žalobcu sa súdy opakovane zaoberali v iných právoplatne skončených súdnych konaniach, v ktorých bolo jednotne konštatované, že nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na dražbe zákonným spôsobom a navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené.

24. Súd v prejednávanej veci vykonal všetky dôkazy podstatné z hľadiska zistenia skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie v danom spore. Odvolací súd v hodnotení dôkazov nezistil žiaden logický rozpor a nemožno tak prisvedčiť žalobcovi, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec aj nesprávne právne posúdil.

25. K odvolacím námietkam na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

26. Zásada právnej istoty obsiahnutá v článku 2 Civilného sporového poriadku, predstavuje základ pri úprave právnych pomerov strán sporu a predstavuje jednu z podmienok konania, keďže súd nemôže opätovne prejednávať právoplatne rozhodnutú vec a zároveň platí, že ak pre konanie vo veci samej je významná predbežná otázka, ktorá bola medzi stranami právoplatne rozhodnutá, súd nemôže o nej opätovne konať a ani zo zhodných skutkových okolností medzi totožnými sporovými stranami vyvodzovať odlišné právne závery. Totožnosť zhodného základu je daná totožnosťou sporových strán, totožnosťou skutkových okolností i právnej kvalifikácie uplatneného nároku. Pokiaľ ide o iný (nie ten istý) nárok (predmet konania), zásadne platí, že ak v skončenom konaní účastníkov došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa aj tento (nový nárok neidentický s predmetom skončeného konania) odvodzuje, je v súd v tomto ďalšom (novom) občianskom súdnom konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky (ktorá právoplatným súdnym výrokom sa už vyriešila ako vec sama) týmto vyriešením viazaný.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky riešil tzv. prejudicialitu v niekoľkých svojich rozhodnutiach (1Cdo 133/2009, 1Cdo 44/2010, 4Cdo 231/2013, 3Cdo 115/2016, 5Cdo/13/2020).

28. Pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/44/2010, R 40/2013).

29. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 133/2009 prejudiciálna (predbežná alebo predurčujúca) je taká otázka, ktorá sama predmetom konania nie je, avšak na jej vyriešení je závislé rozhodnutie, ktoré má súd prijať. Subjektívne vymedzenie záväznosti rozhodnutia o prejudiciálnej otázke je také, že súd v novom konaní musí rešpektovať prejudiciálny účinok právoplatného rozhodnutia

týkajúceho sa tých istých účastníkov. Súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom konaní tých istých účastníkov.

30. Vo veci sp. zn. 5Cdo/13/2020 bola predmetom konania žaloba o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam na tom skutkovom základe, že kúpna zmluva, ktorou nehnuteľnosti nadobudol žalovaný a ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený, je neplatná. Žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že vlastnícke právo žalobcu už bolo ako prejudiciálna otázka riešená v konaniach o plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia užívania dotknutej nehnuteľnosti právny predchodcom žalobcu vedených na okresnom súde pod sp. zn. 4C/220/2007 a 5C/270/2007. Dovolací súd dospel k záveru, že súdy v základnom konaní postupovali správne, keď v dôsledku prejudiciálneho vyriešenia otázky vlastníctva nehnuteľností v dvoch predošlých právoplatne skončených konaniach o plnenie, žalobu o určenie vlastníckeho práva zamietli. Rozhodujúce je, že hmotnoprávna otázka vlastníctva nehnuteľností, esenciálna pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku na finančné plnenie, bola v predošlých konaniach, hoci len ako prejudiciálna, právoplatne vyriešená a nie je podstatné, či bola zodpovedaná správne alebo nie. Žalobcovi (ktorý v dovolaní pripúšťa istý druh svojej minulej pasivity) v týchto konaniach v pozícii žalovaného nič nebránilo uplatniť a preukázať tvrdené vlastnícke právo. V súčasnosti sa preto medzi tými istými sporovými stranami nesmie vychádzať z iného záveru ohľadom existencie, resp. neexistencie vlastníckeho práva, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté. Iný záver by podľa dovolacieho súdu napriek tomu, že vlastníctvo nehnuteľností bolo vyriešené len prejudiciálne, znamenal ústavne neudržateľné narušenie princípu právnej istoty, pretože by došlo k neakceptovateľnému a nezdôvodniteľnému zásahu do stability právneho vzťahu a Ústavou SR chráneného vlastníckeho práva.

31. Otázkou prejudiciálneho účinku právoplatného rozhodnutia sa zaoberala nielen judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (porovnaj najmä uznesenie z 29. apríla 2010 sp. zn. 1Cdo/133/2009), ale aj judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze II. ÚS 349/09-36 z 20. januára 2010 rozhodol o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej "ústava") a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej "dohovor"), zdôrazniac, že vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ustanovenia § 135 ods. 2 O.s.p., ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 O.s.p. všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu. Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia nesmie byť táto otázka položená a akékoľvek jej "nové" právne posudzovanie v inom (ďalšom) konaní tých istých účastníkov je neprípustné. Iné riešenie by znamenalo, že súd môže porušiť viazanosť uloženú mu zákonom v § 159 ods. 2 O.s.p. Pokiaľ súd spomenutý prejudiciálny účinok ignoruje (nevezme za základ pre svoje rozhodnutie prejudikovaný hmotnoprávny vzťah a rozhodne v rozpore s prejudikovaným hmotnoprávnym vzťahom), nerešpektuje záväzné súdne rozhodnutie a koná v rozpore s ústavou, v zmysle ktorej môžu štátne orgány konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (viď čl. 2 ústavy). Zásada právnej istoty je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Popretie prejudiciálnej záväznosti právoplatného súdneho rozhodnutia znamená zásah do stability práva a právnych vzťahov, ako aj do riadneho výkonu spravodlivosti. Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre venuje ochrane právnej istoty ako základnému aspektu právneho štátu náležitú pozornosť [viď najmä rozsudky vo veci Brumărescu proti Rumunsku z 28. októbra 1999 a vo veci Ryabykh proti Rusku z 24. júla 2003].

32. V preskúvanom prípade sa žalobca domáha určenia, že žalovaný nie je vlastníkom v žalobe špecifikovaných nehnuteľností, a to na základe tvrdenia o nezákonnosti dražby, na základe ktorej žalovaný nadobudol vlastnícke právo (dražba bola podľa žalobcu realizovaná nezákonným spôsobom).

33. Odvolací súd poukazuje na to, že uvedená otázka už bola ako predbežná riešená v konaní Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 10C/13/2011 o zaplatenie 16.425 € na návrh žalovaného proti žalobcovi. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný bol vlastníkom nehnuteľností (nadobudnutých v celosti na základe rozsudku OS Rožňava 8C/757/2000 o vyporiadaní BSM medzi ním a E. M.) a keďže si nesplnil povinnosť uloženú mu uvedeným rozsudkom, bol 27.6.2005 podaný návrh u exekútora JUDr. Petra Hodermarského, vedený pod Ex/366/2005, 9Er/176/2005, na vykonanie exekúcie na zaplatenie

561.426,- Sk istiny s prísl.. Exekútor vykonal dražbu nehnuteľností 24.10.2008, príklep bol schválený uznesením 9Er/176/2005-173 z 12.1.2009 (právoplatným 28.1.2009), súd teda uzavrel, že vlastníkom nehnuteľností sa stal k 24.10.2008 žalobca, na ktorom závere podľa súdu nič nemení ani skutočnosť, že žalovaný kúpnu zmluvou z 9.10.2008, včítane dodatku z 11.11.2008 previedol vlastnícke právo na tretie osoby, nakoľko vklad vlastníckeho práva nebol povolený správou katastra ku dňu udelenia príklepu, teda k 24.10.2008 (ku dňu vykonania dražby bol vlastníkom nehnuteľností žalovaný). Tým, že žalovaný od 24.10.2008 užíval nehnuteľnosti až do 23.10.2010 (žalované obdobie) napriek tomu, že nebol ich vlastníkom, nemal žiaden právny titul na ich užívanie a užíval ich bez toho, že by bol zaplatil žalobcovi náhradu za užívanie, vzniklo u neho bezdôvodné obohatenie na úkor vlastníka nehnuteľností. Súd vychádzal z úvahy, že protiprávnosť užívania nehnuteľností vyplýva aj z rozsudku OS Rožňava 4C/65/2009, kde žalovanému bola uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosti, nevstupovať na ne a vydať žalobcovi kľúče od rozostavaného RD. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp.zn. 5Co/221/2011-109 zo dňa 06.02.2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/158/2012 zo dňa 31.10.2012 uvedený rozsudok potvrdil.

34. Dôvodnosť nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní bola teda závislá od posúdenia otázky, ktorá už bola predmetom posúdenia v konaní vedenom pred Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 10C/13/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (a aj OS Rožňava 4C/65/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 5Co/221/2011-109 a s uznesením NS SR sp.zn. 2Cdo/158/2012). Uvedenými právoplatnými rozhodnutiami tak došlo k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie (a aj odvolací súd) bol preto viazaný vyriešením tejto predbežnej otázky a nemohol vychádzať z iného záveru ohľadom vlastníctva nehnuteľnosti.

35. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

36. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Takýto nárok vznikol úspešnému žalovanému, preto odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol tak ako je to uvedené v enunciaci tohto rozsudku.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).